

Pierwszy dzień XIII Festiwalu

Teatrów Polski Północnej w Toruniu

218 (Od własnego wysłannika)

Hejha! jaki rozległ się 12 czerwca o godzinie 21 z wieży toruńskiego ratusza, był sygnałem rozpoczęcia XIII już z rządu Festiwalu Teatrów Polski Północnej. Festiwal ten, odbywający się w Toruniu — mieście jakby stworzonym do tego rodzaju imprez — ma już swoją wierzną publiczność. I tym razem, pomimo zimna, lic-

nie zgromadzona, oczekiwała na dziedzińcu Muzeum Okręgowego, mieszczącego się w ratuszu, na rozpoczęcie przedstawienia. Zabytkowe mury, górujące nad wąską przestronią dziedzińca, stanowiły znakomitą oprawę dla odbywającego się poza konkursem przedstawienia „Hamleta” ze Szczecina w reżyserii Józefa Grudy i scenografii Maksymiliana

Szoca. Reżyser przedstawienia napisał w programie: „Každy jest sumieniem kaźdego, wszyscy są sumieniem wszystkich... Od rzucamy teatr pudełkowy... Wyrzucamy barłery oddziełające postaci, działające w tragedii, od postaci słuchających jej w krzesłach... Wszyscy jesteśmy bohaterami tej osobiwej tragedii sumienia, która dzieje się w nas, bo u nas... patrzmy sobie w oczy, patrzmy na siebie...”

Te zamierzenia reżysera — w pełni zrealizowane — określają jednocześnie kształt sceniczny przedstawienia. Przybywający na duński dwór aktorzy siedzą na ławach koło nas, wstają, jeżeli mają bezpośrednio wziąć udział w akcji. Potem wracają na swoje miejsce widzów. Ofelia w obiedzie zwraca się wprost do nas. Zręczną reżyser tak dalece pragnął zerwać ze wszystkimi co

● Dokończenie na str. 2

Pierwszy dzień XIII FTPP

● Dokończenie ze str. 1
jest w „Hamlecie”, że ka-
że Ofelię obdarowy-
rwać widzów oddzieranymi
kawałkami karnawało-
wych serpentyn i sypać na
siebie konfetti. W tej roli
Elżbieta Kochanowska za-
śkakuje talentem i doj-
rzałością; zobaczyliśmy Of-
felię, która była pełno-
lprawną postacią dramatu.
Niezwykle konsekwentnie
smłoda aktorka ukazała roz-
wój tej postaci — obied
nie zaskakuje, zaczyna się
już po zaaranżowanej przez
Poloniusza (Bohdan A. Jan-
niszewski) rozmowie z
Hamletem. Dworem duń-
skim rządzi okrucieństwo.

W rysunku postaci teatr
nie odmówił sobie pew-
nych rysów demonizmu i
patologii. Taką była kró-
lewska para Klaudiusz Je-
rzego Ernza i Gertruda
Marty Grey. Oglądamy
także Ozryka, który w in-
terpretacji Janusza Mir-
czewskiego jest szarą emi-
nencją, człowiekiem rów-
nie oddanym każdemu na-
stępnemu władcy. W tym
układzie Hamlet jest jedy-
nym i człowiekiem uczci-
wym; na duńskim dworze
szlachetność jest słabością,
wadą. Walka Hamleta o
sprawiedliwość jest z góry
przegraną walką nie wta-
jemniczonego w reguły gry
ze skomplikowanym syste-
mem władzy. Wacław Ule-
wicz zebrał w tej roli, za-
służone oklaski.

Ewa MOSKALÓWNA